

28. Віасъ, като го попытаха: кой є нѣа
зѣлъ добѣтакъ; рече: акѡ пыташъ за дѣ-
вятѣ є мѹчительатъ, акѡ ли за пытомытѣ
є ласкательатъ.

39. Янтикоенъ, като чѣ го хвалатъ
лѹкаꙗи человѣцъ: бѣлкимъ сториխъ нѣкое,
зло рече. на пріателитѣ си.

40. Фаліса попытаха: що видѣ рѣдко на
стѣтатъ; а' той ѿтвѣща: старъ мѹчитель

41. Сократъ ритнаго єдинъ еѵхѹменъ чи-
ловѣкъ, а' той не мѹ рече нѣщо. Пріателитѣ-
мѹ сѧ чудѣха, и' той има каза: акѡ ма-
рѣтнаше магаре, трбаше и да го рѣтна и' Ѿзъ

42. Яристотель, като чѣ чи нѣкоги го
хѹли, рече: кога ма нѣма нѣка ма и' бїй.

43. Фаліса рече: наї вѣтхо нѣщо є Божѧ,
зацио' нѣма начало: а наї красно стѣтата
зацио' є Божіе соуданіе: а наї чи вѣсто
суматъ.

44. Свѣтлана попытаха на єдинъ соборъ
евхѹменъ ли є та малчи, или' нѣма що да
рече; а' той ѿтвѣща: возможно ли є да
молчи еѵхѹменъ чловѣкъ;

45. Попытаха Сіміоніда: зацио' сасъ мол-
ченицею